

OU JERUSALEM CENTRE.

RABBI DR ALAN ABRAHAM KIMCHE

“Great Jewish Thinkers”

Rabbi Issac Abarbanel (1437 - 1508)

Lisbon, Portugal. – Toledo, Spain. – Naples, Padua, Venice, Italy)

1. A philosopher, statesman, torah scholarship and Kabbalist.
2. A Renaissance man; known as “Don” Issac, a Spanish honorific title.
3. A great philanthropist, diplomat, banker and royal advisor,
4. Biblical and Talmudic scholar and philosopher; Rabbi with strong heroic leadership skills.
5. He showed a complete mastery of financial matters and banking.
6. King [Afonso V of Portugal](#), and later Queen [Isabella I of Castile](#) employed him as royal treasurer, with massive personal fortune.
7. Offered a great sum to King Ferdinand in a failed attempt to revoke the Alhambra Decree of Expulsion in 1492.
8. Extensive commentary on Tanach, published in Venice 16th century.
9. Uniquely he quotes from Christian exegetes; Jerome and others.
10. The privations, forced conversions and suffering of the 1492 expulsion described by Abarbanel in his commentary on the Haggada, *Zevach Pesach*.
11. Abarbanel was preoccupied with the overwhelming sense of hopelessness in the wake of the Expulsion from Spain; he was concerned about his fellow Jews despairing of the redemption, and he witnessed that many abandoned Judaism totally.

12. In response, Abarbanel wrote a number of compositions dealing with the redemption: an explanation of the Book of *Daniel* (*Ma'aynei Ha-Yeshua*), a commentary on certain prophecies of *Yeshayahu* (*Mashmia Yeshua*), and an explanation of Talmudic lore dealing with the Messiah and the redemption (*Yeshuot Meshicho*).
13. Leadership positions of influence like that of Rav Yitzchak Abarbanel have existed throughout Jewish history. Starting with Daniel, Mordekhai and Nechemya in biblical times. 'shtadlanim'
14. Strong defender of kabbalistic idea of 'gilgul neshamot'.
15. Predicted messianic era to begin in 1503.

ABARBANEL: MOSHE & AHARON NOT ALLOWED TO ENTER THE LAND OF ISRAEL.

ודעתי בזה, שמשה ואהרן שניהם נענשו בעבור עוונות שעשו. אם אהרן בעוון העגל, ואם משה אדונינו - עניין המרגלים. לא שהיה אהרן מעובדי העגל, ולא שהיה משה מדור המרגלים, חלילה להם מרשע. אבל אהרן, כמו שהתבאר במקומו, שלא בכוונה רעה עשה את העגל. ועם היות כוונתו לעכב את העם ולהנהיגם בנחת עד בא משה, הנה נמשך ממנו מה שנמשך. ולא באו אל הארץ אשר אמר ה' לתת להם, הנה היה אהרן בזה סיבה מה. לכן היה מהמשפט האלהי, שכמו שאהרן סבב באנשים ההמה שימותו במדבר ולא יכנסו לארץ, שהוא גם כן ימות במדבר ולא יכנס לארץ. ואמנם חטא משה היה, כי כאשר שאלו ישראל לשלוח מרגלים, לא שאלו, אלא ושיבו אותנו דבר את הדרך אשר נעלה בה ואת הערים אשר נבוא אליהם. והשם יתברך, כשציווה על שליחותם, לא אמר אלא ויתורו את ארץ כנען אשר אני נותן. והנה משה אדונינו הוסיף מעצמו בשליחות, מה שישראל לא שאלו עליהם, והקב"ה לא ציווה בהם, והם, שיראו את העם היושב בארץ החזק הוא הרפה המעט הוא אם רב ומה הערים הבמחנים אם במבצרים, והשאלות ההמה שהוסיף משה לשאול מאתם, אין ספק שהיו לכוונה טובה, שידעו ישראל כי עז העם והערים גדולות ובצורות בשמים, כדי שיכירו וידעו כי הגדיל ה' לעשות עמהם חסד להורישם מפניהם.

Dedicated to the memory of a wonderful couple
שרה פאסה לאה בת יצחק וחיים יצחק אליה בן זאב ז"ל
HENRY AND WENDY BRECHER of blessed memory